

та плани щодо їх реалізації. Так, спираючись на власний політичний досвід, а також беручи до уваги досвід більш розвинутих, досконалих юстиційних систем, європейські держави обирають оптимальні заходи для розвитку національних органів юстиції. Зокрема, проблематика незалежності та ефективності правосуддя є найбільш характерною для сучасних країн Європи. З метою її подолання вважається за необхідне реалізація таких основних заходів як втілення новітніх технологій та запровадження електронного правосуддя (Португалія, Болгарія), введення системи контролю та оцінки якості населенням (Франція, Болгарія), раціоналізація фінансування (Польща, Португалія), спрощення адміністративних процедур та запровадження процесуальних гарантій (Польща, Казахстан) та багато інших.

Міністерства юстиції означених країн беруть безпосередню участь у розробці та втіленні державних програм та концепцій розвитку національних систем юстиції. Ці органи безпосередньо опікуються такими питаннями як підвищення якості державних послуг (Казахстан, Грузія), удосконалення системи виборності посадових осіб (Болгарія), підвищення якості юридичної освіти та надання правової допомоги громадянам (Грузія, Болгарія, Казахстан), створення та забезпечення діяльності спеціальних органів, відповідальних за розподіл та раціональне використання коштів, направлених на розвиток системи юстиції (Португалія), формування нових засад державної кримінально-виконавчої політики (Грузія, Болгарія, Польща, Казахстан), удосконалення експертної діяльності (Казахстан) та ін.

Аналіз державних програм розвитку дозволяє визначити й такі характерні напрями, які вважаються необхідними та першочерговими з огляду на специфіку проблематики розвитку національних систем юстиції. Зокрема, Італія акцентує увагу на необхідності реструктуризації Міністерства юстиції, скорочення штату та інтеграції окремих його складових. Казахстан визначає першочерговість реформування законодавчого забезпечення функціонування юстиції, підвищення якості надання державних послуг. Грузія вважає за необхідне переформатування системи кримінальної юстиції та кримінально-виконавчої політики держави. Запровадження електронного правосуддя та реструктуризація органів юстиції визнано за необхідне урядом Болгарії. Португалія вбачає одним з найперспективніших заходів з удосконалення національної системи юстиції запровадження новітніх технологій та створення розгалуженої і захищеної інформаційної інфраструктури. Важливим кроком у розвитку справедливості та забезпечення основних прав людини у Польщі вважається консолідація органів в системі юстиції, раціоналізація їх діяльності та фінансування. У свою чергу, Франція визнала за необхідне удосконалення системи судочинства, забезпечення його відкритості, прозорості та контролю за діяльністю.

Отже, аналіз особливостей стратегічного планування розвитку юстиції окремих країн Європи дозволяє отримати загальне уявлення щодо основних стратегічних цілей юстиції, а також методів та заходів щодо їх реалізації. Також уявляється можливим зробити висновок, що загальноєвропейською тенденцією розвитку юстиції, характерною для сучасних європейських країн з різним рівнем державно-правового розвитку є удосконалення системи судочинства та захисту прав і свобод людини. Одночасно, слід підкреслити, що подальше дослідження європейської практики розвитку юстиції стане корисним не тільки для вітчизняного науково-компаративного досвіду, але й дозволить запропонувати перспективні напрями удосконалення системи юстиції України.

Список використаних джерел:

1. Glowne cele strategii. [Електронний ресурс]. – Доступ до матеріалів: <http://www.ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/strategia/glowne-cele-strategii/>
2. Lançamento do Plano Justiça + Próxima . [Електронний ресурс]. – Доступ до матеріалів: <http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mj/docs/20160301-mj-justica-mais-proxima.aspx>
3. Le citoyen au coeur du service public de la Justice. [Електронний ресурс]. – Доступ до матеріалів: <http://www.justice.gouv.fr/publication/j21-15actions.pdf>
4. Reform of the Ministry. [Електронний ресурс]. – Доступ до матеріалів: https://www.giustizia.it/giustizia/it/mg_21_9.wp
5. Оновлена Стратегія запровадження реформи судової системи. [Електронний ресурс]. – Доступ до матеріалів: http://www.justice.government.bg/Files/strategia_MS_635569122146613305.pdf
6. Стратегический план Министерства юстиции Республики Казахстан на 2014–2018 годы. [Електронний ресурс]. – Доступ до матеріалів: <http://www.adilet.gov.kz/ru/articles/strategicheskiy-plan-ministerstva-yusticii-respubliki-kazahstan-na-2014-2018-gody-0>

Закусіло Юлія Олегівна, курсант 1-го курсу ННІ №2 НАВС
Науковий керівник: Тихомиров Д.О.,
доцент кафедри теорії держави та

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Одним з пріоритетних напрямів правової реформи та вдосконалення правової системи України на нинішньому етапі є питання систематизації законодавства. Сьогодні систематизація законодавства - це своєрідне очищення від рутини, застарілості, множинності та відомчої зарегламентованості. Низька якість ряду законодавчих актів, поспішна їх зміна і навіть відміна, неузгодженість з програмами реформ призводять до втрати престижу закону у суспільстві. Деформована громадська думка спричинила зростання юридичних конфліктів, правовий нігілізм, розходження між вимогами законів та очікуваннями громадян.

Демократичні процеси в Україні, вступ України в СОТ, економічні та політичні реформи – все це призвело до необхідності перегляду нашого законодавства та переходу до стандартів Євросоюзу.

Причиною недосконалості українського законодавства стала його адаптація до європейських норм на початку 90-х років, що практично нищівно відобразилось на національній економіці. Яскравим прикладом подібних необдуманих реформ стала податкова політика, що практично зруйнувала малий та середній бізнес в Україні. На сьогодні для наближення України до стандартів ЄС перш за все необхідно реформувати законодавчу базу із врахуванням зміни Конституції.

Максимум уваги слід приділити реформуванню податкової системи. Необхідним є прийняття такого податкового кодексу, який би в першу чергу відповідав би умовам української економіки. При податковому реформуванні слід відмовитись від такого податку, як податок на додану вартість та зменшити податок на прибуток, які не дають нормально розвиватися українському бізнесу. Також реформування мають зазнати податки, що відраховуються із заробітної плати.

Податкове законодавство є не єдиною галуззю, яка потребує змін для європейської стандартизації вітчизняного законодавства. Змін мають зазнати митне право, банківське право, інтелектуальна власність, охорона праці, фінансові послуги, правила конкуренції, державні закупівлі, охорона здоров'я та життя людей, захист прав споживачів, технічні правила і стандарти, закони та інструкції щодо ядерної енергії, транспортне право, тощо.

Надзвичайно важливим пунктом є захист прав інтелектуальної власності, недосконале дотримання даної вимоги вже не один раз заважало Україні на світовій арені. І все ж таким ключовим фактором в реформуванні законодавства України до стандартів Євросоюзу є свідомість та адекватність урядовців щодо даного питання.

Тому для впровадження в життя приведення нашого законодавства до стандартів Євросоюзу необхідно здійснити певні адаптаційні дії, спробуємо визначитись які саме:

- Слід змінити координаційну діяльність міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади;
- Зобов'язати кожне з відомств висунути пропозиції щодо стратегії адаптації законодавства України до норм і стандартів Європейського Союзу;
- Розробити рекомендації до проектів законів, інших нормативно-правових актів щодо реалізації положень Угоди про партнерство та співробітництво між Європейським Союзом та Україною.
- Підготувати рекомендацій із забезпечення виконання Україною міжнародних програм та проектів з реформування українського законодавства;
- Адаптація окремих галузей права та секторів економіки;
- Міністерство юстиції України має координувати діяльність міністерств та інших центральних органів виконавчої влади щодо забезпечення адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.
- Здійснювати правову експертизу щодо відповідності проектів законів, інших актів законодавства, що подаються на розгляд Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, а також нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим основним положенням законодавства Європейського Союзу.
- Забезпечувати організацію роботи з перекладу актів європейського права на українську мову.
- В свою чергу Кабінет Міністрів має розробляти та затверджувати щорічний план дій щодо реалізації пріоритетних положень Програми інтеграції України до ЄС, складовою частиною якого має бути план роботи з адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.
- В Державному бюджеті України мають бути закладені витрати на фінансування заходів для виконання плану дій щодо реалізації положень Програми інтеграції України до ЄС, в тому числі плану роботи з адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Таким чином ми бачимо, що сформувалась приблизна стратегія, за допомогою якої можна втілити в життя приведення нашого законодавства до стандартів Євросоюзу, єдине що необхідно запам'ятати та дотримуватись – не можна сліпо орієнтуватися на стандарти Європи, при реформуванні правової системи за основу має братися економічна та соціальна ситуація, що склалася в Україні на сьогодні.

Реформування правової системи ґрунтується на цивілізованих принципах і нормах права, що має сприяти утвердженню законності й гуманізму в суспільстві. Водночас лишається багато проблем, які має вирішити законодавець, аби правова система Української держави сповна відповідала світовим стандартам.

**Капітонова Наталія Володимирівна,
ад'юнкт докторантури та аспірантури
НАВС**

ФУНКЦІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Становлення України як розвинутої демократичної, правової держави залежить від ефективної роботи всіх правоохоронних органів. Щоб унеможливити руйнацію демократичних здобутків, тенденційних за своєю природою, необхідно створювати системи забезпечення прав людини як базової складової. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Захист прав та свобод людини та їх гарантії визначають не тільки зміст і спрямованість діяльності держави, а є одним з напрямків цієї спрямованості, котрий реалізується в покладених на певні державні органи функції. Захист прав і свобод людини є однією з функцій правоохоронних органів.

Постає питання щодо того, що ж науковці мають на увазі, коли звертаються до поняття "функція", і якими функціями наділені правоохоронні органи, які є складовою державного механізму реалізації та забезпечення демократії в суспільстві.

Як визначають Марочкін І.Є., Сібільова Н.В., Тихий В.П., усі державні органи, як і правоохоронні органи, виконують тільки їм притаманні функції, які визначаються як головні напрямки діяльності, що безпосередньо визначають їх сутність та призначення [1, с. 54]. Відповідно до цього визначення, під функцією ми розуміємо напрям діяльності, що безпосередньо виражає її сутність та призначення. Функції відповідно в залежності від напрямку діяльності окремо мають поділ на наглядові та ненаглядові. Серед ненаглядових окреме місце займають правоохоронні функції.

Як визначає Лапутіна Ю.А., однією з невід'ємних функцій держави є правоохоронна [2, с. 25]. Від рівня її забезпеченості юридичними, інтелектуальними, матеріально-технічними ресурсами залежить як ступінь захищеності людини та суспільства, так, значною мірою, і перспективи розвитку самої держави.

Функції правоохоронних органів - це основні напрямки їх діяльності. Функції, властиві правоохоронному органу, визначають його організацію, структуру й компетенцію [1, с. 57].

Як визначають професори Мельник М.І. та Хавронюк М.Л. [3, с. 27], правоохоронні функції поділяють на головні, другорядні та допоміжні. Головні безпосередньо пов'язані з боротьбою зі злочинністю. До них належать: профілактична (тобто попередження правопорушень, які тягнуть за собою адміністративну чи кримінальну відповідальність); захисна (захист життя, здоров'я, прав, свобод та законних інтересів фізичних осіб); охоронна (охорона громадської безпеки, громадського порядку, власності); оперативно-розшукова; розслідування злочинів; судового розгляду справ; розгляду справ про адміністративні правопорушення; виконання вироків, рішень, ухвал і постанов судів, постанов органів дізнання і досудового слідства та прокурорів.

До другорядних та допоміжних функцій належать: контрольна (наглядова); дозвільна; правороз'яснювальна; аналітична та/або методична; інформаційна; нормотворча (з правом видання актів міжвідомчого характеру); координаційна.

В свою чергу, Юзікова Н.С. визначає, що основні напрями судової і правоохоронної діяльності визначаються багатогранністю видів державної діяльності, що виконують різні соціальні функції [4, с. 16-17].

Правоохоронні функції – це основні напрями впливу на будь-які випадки порушення прав та законних інтересів фізичних заходів в установленій законом формі.

Період існування України як незалежної держави був дуже складним як з точки зору практичного забезпечення правоохоронної функції, так і з боку законодавчого регулювання цієї діяльності. Значне зростання кількості правопорушень, поява нових видів злочинів, підвищення рівня технічного оснащення та кваліфікації злочинців – все це вимагало від держави швидкого реагування. Практично всі державні органи, що здійснюють правоохоронну діяльність, були залучені до боротьби із цими негативними явищами. У межах правоохоронних відомств створювались нові підрозділи, іноді з майже однаковими функціями, які раніше не були властиві цим державним структурам. Вимоги до законотворчого процесу